Aº. 1843. | Nº. 97.

ZONDAG DEN 3den DECEMBER.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 1 *December* 1843.

Namens den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* over deze loopende maand, is bepaald, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, zal moeten wegen 8 Oncen.

En dat van *vier* Centen, 4 Oncen.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 30sten November, het Schip Drie Broeders, Kapt. H. J. Hubert, van Amsterdam, laatst van Genua, hebbende 61 dagen reis.

Den 2den dezer, het Schip Amphitrite, Kapt. F. Jansen, van Rotterdam, hebbende 56 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 27sten Nov., de Nd. Am. Brik Mexican, Kapt. N. Rogers, naar Boston; lading: 338 vaten Malassie.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 18 September 1843.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 4 *September*.

Met het genot van heilzame instellingen is het vaak als met dat eener goede gezondheid; waar hetzelve aanwezig is, wordt het veelal niet naar waarde geschat, en het is eerst wanneer men het gemis er van gevoelt, dat men er al de waarde van beseft; zoo bij voorbeeld maakt welligt de gewoonte, dat hier te lande, door de klasse der onvermogenden, geene genoegzame waarde wordt gehecht aan de zorg, door onze wetgeving genomen, dat zij, wanneer hunne belangen het voeren van een regtsgeding van hen vorderen, ingevalle van goed regt, hetzelve kosteloos kunnen bekomen; maar in landen, waar dit voorregt niet voor hen bestaat, wordt de waarde van zoodanige weldadige instelling, bij het gemis daarvan, ten volle beseft.

Ten bewijze diene het volgende: Men weet, dat er tegenwoordig te Parijs door den Heer A. Sue een werk, onder den titel van *Mystères de Paris* (waarvan ook hier te lande eene vertaling: *de Geheimenissen van Parijs*, wordt uitgegeven) het licht ziet. Dit werk is hoofdzakelijk bestemd om onderscheiden verbeteringen aan te geven, die de schrijver in de wetgeving zoude wenschen, en lokt niet zelden brieven van magistraatpersonen en regtsgeleerden uit, die daarbij hunne meeningen aan den schrijver mededeelen, en die door het *Journal des Débats*, waarin het werk feuilletonsgewijze verschijnt, mede worden opgenomen.

Nu vindt men in een nummer van het *Journal des Débats*, van den 1sten dezer, zoodanigen brief van een' der magistraatspersonen van het parket van Toulouse, uit het eerste gedeelte van welken brief welligt hier te lande uit getrokken zou kunnen worden, even als Nederland in het tweede gedeelte aan Frankrijk ten voorbeeld wordt gesteld. Zie hier den brief:

» TOULOUSE, 7 *Augustus* 1843.

» Mijnheer! In het 2de kapittel van het 8ste deel der *Geheimenissen van Parijs* wordt door u een plan opgegeven tot eene bank, die bestemd zou zijn om aan ambachtslieden, die zich zonder werk bevinden, renteloos gelden ter leen te geven. Ik vermeen u kenbaar te moeten maken, dat er te Toulouse alreeds eene instelling van zoodanigen aard bestaat, onder de benaming van: *Maatschappij van Weldadigheid en kostelooze leening*, die aldaar, bij koninklijke ordonnantie van den 27sten Augustus 1828, goedgekeurd is geworden. Gesticht door weldadige menschen, die tot hare vestiging bijgedragen hebben bij inschrijvingen van ten minste 600 franken, leent zij, zonder vordering van renten, op onderpand, aan ambachtslieden van een erkend braaf gedrag, tot een beloop van 300 franken toe. Het gemeente-bestuur heeft tot dit weldadig werk bijgedragen door in het stadhuis een locaal tot de dienst van de bureaux dier maatschappij aan te wijzen, en door eenen jaarlijkschen onderstand van 1000 fr. voor hare administratie-kosten toe te kennen. Ofschoon hare middelen van werken niet zoo uitgebreid zijn, als men wel zou kunnen wenschen, zoo draagt zij evenwel het hare bij om enkele slagtoffers aan de roofzucht der woekeraars te ontrukken.

» Maar zoo de verwoestingen van den woeker door die weldadige instelling in de stad Toulouse verminderd worden, zoo blijft hare nooddruftige bevolking daarom niet minder de droeve gevolgen ondervinden van het hoog oploopen der regtskosten en van de onmogelijkheid, waarin de behoeftige zich bevindt om zijne toevlugt tot de regtbanken te nemen. Dit ongerief, hetwelk gij in een ander gedeelte van uw werk zoo krachtig hebt doen uitkomen, vereischt gebiedend eene verbetering, en niemand is van de noodzakelijkheid hiervan sterker doordrongen, dan de magistraten van het parket, aan welke het maar al te dikwerf te beurt valt, hieromtrent de getuigen te zijn der droefenis van den onvermogende, dien zij niet anders dan met dorre raadgevingen bijstand kunnen bieden. Onze wetgeving is evenwel niet geheel stilzwijgend hieromtrent. Art. 75 van de wet van 25 Maart 1817 magtigt den Procureur des Konings, om ambtshalve, zonder zegel- of registratie-regten, op de registers van den burgerlijken stand de rectificatie en het herstel van verzuimen te doen bezorgen, in acten, notoir behoeftigen betreffende deze bepaling, welke het slordig houden dier registers op het platte land, van veelvuldige toepassing doet zijn, bespaart aan vele behoeftigen, die deze acten veelal behoeven wanneer zij een huwelijk zullen aangaan, dat is, op een tijdstip dat zij vele uitgaven met hunne zwakke middelen te bestrijden hebben, de kosten van eenen regtsingang, die veeltijds op niet minder dan 50 of 60 fr. komt te staan.

» Men moet zich voorzeker over zoodanig eene bepaling verheugen; maar zou het niet billijk wezen, dat dezelve ook tot andere, niet min dringende, gevallen werd uitgestrekt. Hieromtrent mag men buiten en behalve de aan onderscheiden bevolkingen van Italie ontleende en in het *Journal des Débats* medegedeelde voorbeelden, ook nog de wetgeving der Nederlanden ten voorbeeld inroepen; deze is voor dat land vervat in onderscheiden wetten en besluiten van 1814, 1815 en 1824, die men opgenomen vindt in het *Répertoire de Jurisprudence de Merlin* (*Voce Pauvres. Tome XVII 4me edit.*)

» Uit dezelve blijkt, dat behoeftigen, die van hunnen toestand doen blijken, hetzij als eischers, hetzij als verweerders voor al de regtbanken kunnen pleiten met vrijstelling van zegel-, registratie-, griffie- en expeditie-regten en van alle kosten van procureurs en deurwaarders. Deze regten worden evenwel betaald door de bezwijkende partij, zoo dezelve niet onvermogend is; dit maakt dat het verlies voor de schatkist niet altijd een noodwendig gevolg is.

» Hoezeer zou het te wenschen wezen, dat Frankrijk, waarvan de wetgeving op zoo vele punten aan deszelfs nageburen ten voorbeeld heeft gestrekt, op zijne beurt eene zoo weldadig instelling van hen ontleenen mogt; dan zou de magistraat zich niet zoo dikwijls in noodzakelijkheid bevinden, van aan onder hun regtsgebied behoorenden, het regt, hetwelk zij vorderen, en hetwelk men hun verschuldigd is, te ontzeggen."

ROTTERDAM, 6 *September*.

Men verhaalt hier, dat eenige dagen geleden, achter de buitenplaats Arnesteyn, buiten Middelburg, door het in het werk stellen van een vijftigtal arbeiders, pogingen zijn aangevangen om te ontdekken, of het vermoeden gegrond is, dat te dier plaatse een voor zeer geruimen tijd geleden gezonken schip bedelven zou liggen, welk vermoeden hierop rusten zou, dat uit een te dier hoogte bestaanden poel van tijd tot tijd stukken hout naar boven zijn gedreven. Gemelde poging is, zegt men verder, door den eigenaar van het weiland, waarin gemelde poel zich bevindt, voornamelijk met het menschlievende doel ondernomen, om een goed aantal werkbehoevende lieden arbeid te verschaffen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 2 *September*.

Wij hebben reeds gewag gemaakt van de nieuwe onlusten, die Midden- en Neder-Italie beroeren; zie hieromtrent thans eenige nadere bijzonderheden:

» Blijkens tijdingen uit Bologna van den 19den, is er in Midden- en Neder-Italie een komplot, hetwelk groote vertakkingen heeft, uitgebersten; maar is de zamenzweering, die eerst eene politieke strekking had, later in eene gewone rooverij ontaard.

» Eene bende van tusschen de 500 en 600 personen (anderen geven haar nog sterker op), van krijgsbehoeften voorzien, is naar de gebergten van Savine en van Bazano geweken, nadat haar ontwerp om Bologna te overrompelen, ontdekt was geworden. De aanvankelijke hoofden van het komplot onder welke men den jongen Markies van Fanara, den jongen Graaf Zambeccari en een' Piemonteeschen staf-officier, met name Melara, telt, zijn verdwenen.

» Thans zijn het een zekere Lambertini, van Bologna, twee broeders Muratori, van Bazzano; waarvan de een, zijnde een doctor, reeds in een komplot van 1831 betrokken was geweest; een graankooper van Bazzano en een gewezen gendarme van Bologna, met name Tonie, die zich aan het hoofd

der insurgenten, of beter gezegd, der bandieten bevinden. Een gendarmerie-kapitein, die hen met een korps gendarmerie en vrijwilligers najoeg, is nabij Savagno, met eenigen der zijnen, gesneuveld. De gouvernements-kas, waarop het mede gemunt was geweest is overgebragt gewor den naar het paleis van den kardinaal, waar de kommandant van het tweede re gement vreemdelingen, de Graaf van Salis-Lizers, mede zijn hoofdkwartier gevestigd heeft.

» Voor het paleis zijn twee stukken geschut geplaatst, en eene kompagnie grenadiers betrekt er de wacht. Al de officieren van het garnizoen zijn in de kazernen gekonsigneerd. Er zijn troepen tegen de bandieten afgezonden; die troepen hebben hunne stelling te Vergatto genomen: de nationale Pauselijke troepen staan te Baz zano. Het opperbevel is opgedragen aan den gedarmerie-kapitein Cavanna."

DUITSCHE POST.

Frankfort, 11 *September.*

Veel opzien baart tegenwoordig in het westelijke Duitschland, een aangekondigd voornemen van den Keurvorst van Hessen om met eene zekere Freule van Berlepsch in het huwelijk te treden. Van groot ge wigt kan zulk eene gebeurtenis zijn met betrekking tot de troonsopvolging, want daar zulk een echt beneden den vorstelijken stand gerekend wordt, of, gelijk de Duitschers zeggen, geene *ebenbürtige* is, zoo zouden zoons van den Keurvorst even min als de kinderen van den Keurprins mederegent tot de opvolging toegelaten kunnen worden. Van welke gewigtige gevolgen dit zijn zou, kunnen de volgende genealogische opgaven doen zien. Na den dood van den Keurprins-mederegent van Hessen gaat de Hessische troon in de eerste plaats over op Landgraaf Frederik, zoon van wijlen Landgraaf Karel, eenen broeder van wijlen Keurvorst Willem I; doch Landgraaf Frederik is kinderloos en reeds in 1771 geboren, zoo dat er een grooter vermoeden is voor de opvolging van Landgraaf Willem, zoon van wijlen Landgraaf Frederik, die broeder was van wijlen Landgraaf Karel. Landgraaf Willem nu is geboren in 1787 en aan het Deensche koningshuis verzwagerd.

In dit stamhuis nu staat het op de vol gende wijs met de troonsopvolging. In de eerste plaats zou de Deensche troon aan de Kroonprins van Denemarken, zoon des Konings, komen. Deze is nog jong, als zijnde geboren in 1808, maar kinderloos. Blijft hij zulks, als dan zou de troon aan de broeders of zusters van den tegenwoordigen Koning vervallen, en wel in de eerste plaats aan Prins Ferdinand, geboren in 1792. Deze, nogtans, is almede kinder loos, zoodat nu, daar er geen verder mannelijk oir is, Prinses Juliana, weduwe van Prins Willem van Philipsthal, geboren in 1788, zou optreden, doch deze heeft almede geene kinderen. Zoo zou de troon opvolging al verder geraken aan Prinses Charlotte, de gemalin van dien Landgraaf Willem, van wien wij hierboven spraken. Van deze gaat de erfopvolging over op zijnen zoon. Prins Frederik, geboren in het jaar 1820. Prins Frederik is gelijk men weet, kortelings met Grootvorstin Alexandra, dochter van Keizer Nikolaas van Rus land en geboren in 1825, gehuwd. De kin deren van Alexandra Nikolajewna zouden derhalve de vermoedelijke erfgenamen van Denemarken en van Keurhessen zijn, welke beide landen het eerst in handen van den tegenwoordigen Landgraaf Willem vereenigd zouden zijn. Dit uitzigt zou verijdeld hebben kunnen worden, wanneer de Keurvorst van Hessen eene gemalin uit den vorstelijken stand gekozen had.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

(28152) Den 30sten November 1843. EXPLOICTEUR, aan J. C. van Heuren, van het Huis en Erf, aan de *Prince Straat*, N. W. La. E. No. 263 en O. W. La. D. No. 837.

Den 1sten December. A. H. F. J. KENNEDIJ en A. UMGEWAND qq. JUSTUS JACOBUS van der MEULEN Jr, representerende:

1°. JEANNE FRANÇOISE JULIE WEEMAALS, Wed. in eerste Huwelijk van HENRI FRANÇOIS GASPARD IGNACE d'OLDENNEEL de HEERENBRINCK, en in tweede Huwelijk van ANTOINE JOSEPH Baron d'OLDENNEEL.

2°. ANNA CAROLINA d'OLDENNEEL de HEERENBRINCK.

3°. CHARLES ANTOINE JOSEPH d'OLDENNEEL de HEERENBRINCK.

4°. HIJANCINTHE JOSSE NORBERT d'OLDENNEEL de HEERENBRINCK.

En

5°. GUILLEAUME MARIA d'OLDENNEEL de HEERENBRINCK, Eigenaren zoo in blooten en in vollen eigendom, als in vruchtgebruik, van *twee* onverdeelde *derde* parten der Plantagien *Nieuw Acconoribo en de Zonnebloem*, aan HUGH WRIGTH & Co., van de voorschrevene *twee derde* parten in de voormelde Plantagien *Nieuw Acconoribo* en *de Zonnebloem* c. a., gelegen binnen deze Kolonie, de eerste aan de rivier *Cottica*, en de tweede aan de *Kabbes Kreek.*

Paramaribo, den 2 December 1843.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname.*

A. van MEERTEN.

(30355) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 8sten December 1843, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Bure Straat*, bekend onder La. D. No. 698 O. W. en La. D. No. 121 N. W; aankomende WILHELMINA FRANCINA van BEAUDOWIN.

Paramaribo, den 2 December 1843.

T. M. SCHOTBORGH.

(30358) Bij inschrijving worden ter koop aangeboden, afkomstig van Plantaadje *Moed en Kommer:*

10 [ ] Balen schoone KATOEN.
2 » dito Sea Island dito,

waarvan de monsters, ter bezigtiging, zijn liggende ten Kantore van N. BOX & Co., alwaar de inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Donderdag voormiddag, den 7den December.

N. BOX c. s qq.

(30375) De reeds geadverteerde verkoop der Plantaadje *DOMBURG*, zal alnu plaats hebben op Vrijdag den 8sten dezer, door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, alwaar de inventaris en veil-conditien te bezigtigen zijn.

TOONEEL-GENOOTSCHAP: *THALIA.*

DINGSDAG, *den 5 December 1843.*

MARIA VAN LALAIN,

Treurspel in *vijf* Bedrijven, door J. Nomsz.

De Secretaris,

(30357) H. F. WESENHAGEN.

(30364) De genen, welke deugdelijke vorderingen hebben ten laste nu wijlen den Heer H. MACLEOD, gelieven hunne blanco rekeningen bij de ondergeteekenden te willen indienen, ten einde bij accoord bevinding, betaling te præsteren, alzoo ook die aan denzelven verschuldigd zijn, te komen aanzuiveren, ten einde de ondergeteekenden niet in de gelegenheid te stellen, hen in *Regten* te moeten constringeren.

Paramaribo den 1 December 1843.

THOMAS GREEN qq. c. s.

Zingende Muizen.

Dat de lief hebberij voor de muzijk bijna tot diezelfde hoogte gestegen is, als vroeger de razernij voor de tulpen, is bekend, maar dat de muzijklust ook de muizen bekropen heeft, dit wist men nog niet. De Engelsche *Globe* verzekert thans evenwel zeer ernstig, dat men onder de muizen zeer goede zangmeesters vindt. Zie hier zijn verhaal:

» Het bestaan van zingende muizen is geen verzinsel; de meest ongeloovigen zullen er zich van kunnen verzekeren. Het diertje bestaat; zie hier eenige bijzonderheden. De vrouw van een' kleedermaker, woonachtig op de tweede verdieping van een huis in Red-Croi Square, hoorde eenen geheelen nacht het zingen van een' vogel; zij dacht in den beginne dat het haar kanarie was, die haar verhinderde te slapen, en zij hing het kooitje buiten het vengster. Het duurde niet lang of het zingen begon op nieuw, en kwam dan van dezen dan van genen kant van het vertrek, even als de geest van *Hamlet.* Eindelijk bemerkte de vrouw ten duidelijkste, dat het geluid uit het houten beschot kwam. Er werd een val gezet en de *Sirene* werd gevangen.

» Het diertje is een mannetjes-muis van de gewone soort. Wanneer het zingt zou men wanen eene kanarie te hooren, het zijn die zelfde lange roulades en melodiën. Door middel van een vergrootglas heeft men zich van de bewegingen der luchtpijp verzekerd. Geen mensch zou bij mogelijkheid de zachte geluiden dier muis kunnen nabootsen. Het duurt somwijlen zeer lang eer zij er toe komt om te zingen, maar eenmaal begonnen, laat zij zich ook door het grootst gedruisch niet storen. Men verzekert dat haar zang een octaaf hooger is dan die van een kanarie.

» Reeds voor eenigen tijd is er nog zulk eene muis gevangen en naar het kasteel gebragt, om dezelve aan den prins van *Wallis* en de kleine prinsesjes te laten hooren.

Anecdote.

Dessessart was een beroemd Fransch acteur aan den schouwburg te s' Gravenhage, ten tijde van het Stadhouderlijk bewind. Eens verstoutte hij zich te jagen in het jagtgebied van den stadhouder. Een der voornaamste opzigters die dezen tooneelspeler nooit gezien had, dan in eene vorstelijke rol, vroeg hem met welk regt hij daar kwam jagen. » Welk regt zegt gij? antwoordde Dessessart op een fieren toon, » welk regt?

'**t Regt** van een fieren geest, gewoon om door te dringen,
'**t Regt** van een geest te groot voor grove stervelingen.
(Mahomet.)

De wacht geraakte, door dit antwoord, niet weinig van zijn stuk, hij trok zachtjes af. » Neem 't mij niet kwalijk Mijnheer! zeide hij weggaande, » dat wist ik niet."

Dezelfde Dessessart was tamelijk dik en gezet. Zijn medespeler Dugazon was eens met hem op een maaltijd bij den Franschen minister. » Uwe Excellentie, zeide Dugazon, » wij hebben daar even vernomen, dat de olifant in de menagerie, gestorven is, nu was het onzer aller wensch om Dessessart, ter belooning voor zijne getrouwe diensten, tot olifant te benoemen." Dessassart werd woedend en eischte Dugazon voor den degen. Op den bepaalden tijd verscheenen beiden op de plaats, die zij voor hun duel hadden bestemd. » Maar lieve vriend!" zeide Dugazon, toen zij zich in postuur stelden. » Het voordeel aan beide kanten is niet gelijk. Gij presenteert mij eene oppervlakte die wel tienmaal zoo groot is als de mijne. Luister eens, ik zal met krijt een kring op uw buik teekenen, en al de steken, die daar buiten komen, zullen wij niet mederekenen." Deze malle inval deed beiden schateren van lagchen. De degens vielen op den grond en zij in elkanders armen.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.